

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal bare høre, om hr. Erling Bonnesen er klar over, hvad argumentet er for, at man laver en harmonisering mellem statslige ejendomme og øvrige offentlige ejendomme, når øvrige offentlige ejendomme er en meget beskedent del og statslige ejendomme en meget stor del af de samlede offentlige ejendomme. Hvorfor harmonerer man den vej? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Det er jo f.eks. for Københavns vedkommende en meget dramatisk ændring i statens betaling til Københavns Kommune. Det ligger i størrelsesordenen 50-100 mio. kr. Er det indregnet i det øvrige udlignings-system? Det har jo i princippet ikke noget med udligning at gøre. Det er kommunalreformkonsekvensstof. Er det indregnet? For det ville være meget spændende. Det er en forholdsvis upåagt, men meget dramatisk ændring.

(Kort bemærkning).

Erling Bonnesen (V):

Der er tale om en harmonisering på området. Derfor kan man ikke vælge forskellige tekniske tilgange til det. Den sidste specifikke del af det kan jeg ikke svare på på nuværende tidspunkt. Det er vi nødt til så at have undersøgt under udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen. Så er det hr. Bjørn Medom Nielsen som ordfører.

Bjørn Medom Nielsen (S):

Begge lovforslag er en konsekvens af kommunalreformens gennemførelse, en kommunalreform, som Socialdemokratiet ikke var med i, og dette på trods af at partiet var enig i, at der var behov for strukturelle ændringer i det samlede kommunale billede.

Når der så nu er vedtaget en kommunalreform, vil det også være naturligt, at der kommer en række konsekvensændringer af gældende lovgivning. De amtslige opgaver skal jo fordeles efter det overordnede indhold i kommunalreformen. Socialdemokratiet skal ikke stille sig hindrende i vejen for at gennemføre den naturlige følgelovgivning som konsekvens af en lov vedtaget i Folketinget.

Men udgangspunktet er, at nu er dagsordenen ny, og så tager Socialdemokratiet den derfra. Det betyder, at vi er indstillet på at rette lovgivningen, hvor der er tale om rene ændringer,

som ikke har andre konsekvenser for det billede, som indholdet af kommunalreformen giver af situationen for at drive kommuner, regioner og stat som helhed.

Til gengæld vil vi benytte lejligheden til for det første at tage fat, hvor lovgivningen trænger til rimelige ændringer, nu vi alligevel har fat i den, hvilket selvfølgelig heller ikke vil ændre på grundvilkårene for kommuner og regioner.

Vi vil også for det andet tage fat der, hvor grundvilkårene i overgangen til den nye struktur bliver ændret, uden at det har en direkte relation til ændringen af den kommunale struktur. Med andre ord vil vi tage fat der, hvor der har sneget sig ændringer ind i lovgivningen, der ikke har noget med den kommunale struktur at gøre.

Det sidste gør sig gældende i L 189, og det første i L 191. I L 189, som handler om beskatning af fast ejendom, er Socialdemokraterne da helt enige i, at den amtskommunale ejendoms-skat sammen med den kommunale ejendoms-skat får det samlede begreb grundskyld. Vi er også enige i de regnestykker, der enkelt fører hen til de nye rammer for grundskyld gennem sammenlægningen af promillerne, stort set. For her er der tale om, at der har sneget sig en uvedkommende regel ind. Vi er nemlig ikke enige i, at der skal ske en harmonisering af promillerne for statsligt ejede ejendomme. Dette har ikke noget at gøre med den kommunalreform, som vi er ved at følgelovgive til.

Ser man på promillerne, så er oplægget i L 189, at dækningsafgiften er beregnet for almindelig grundskyld og for offentlig ejendom efter hovedstadens regnebogs plusregler, mens dækningsafgift af statslig ejendom er beregnet til at skulle være mellem 8 og 15. Men tager vi fat i udgangspunktet i beregningen af promillerne, som er brugt for den almindelige grundskyld og for offentlig ejendom, altså efter hovedstadens regnebog, skulle de retteligt være mellem 11 og 29 – altså lagt sammen efter andre regneregler end dem, vi alle sammen kender.

Kl. 16.10

Det betyder, at rammen for den kommunale dækningsafgift over for staten, vupti, er blevet mindre med et regneteknisk kunstgreb. Staten kommer med andre ord til at sidde billigere i husleje, end den gør nu, hvilket jo er godt nok set fra statskassens vinkel. Faktisk sparer staten cirka en tredjedel af sine udgifter her, men det betyder også et provenutab for de kommuner,